DR. H. PARAMESWARAN: No, Sir. This is only a service department devoted to the repair of Government equipment. To illustrate, if a theodolite goes out of order and if the P. W. D. is not able to repair it, they send it to the Repair Section and it is returned after repair. Similarly with regard to the Forest and other departments. It is purely a service department.

Honourable members might remember that there was sanction for this office only for the first six months of this year. Having proved itself very useful, Government thought that it might be extended by another six months and hence this demand for the next six months of the year.

The motion was put to vote and carried and the grant was made.

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet at 3-30 P. M.

The House adjourned for lunch at 2-25 P. M. and re-assembled at 3-30 P. M. with the President in the Chair.

PRESIDENT: Order, order. There is one matter I had intended to point out. As would have been evident from the remarks that I have made, Government are extremely anxious that on the main points relating to the food position in the State, the opinion of the members of this House may be made available to this Government and, through this Government, to the authorities in Delhi. I am therefore perfectly prepared in tomorrow's adjournment motion—although it is specifically devoted only to the question of consideration of the Tapioca Control—to deal with it as if it were a food debate. I am giving this notice previously in order that honourable members might come prepared with such points as they wish to emphasise, which may be of help to the State and to this Government in the formulation and co-ordination of policies. From that point of view, honourable members will consider and come to a decision on points which are sufficiently important and not purely of a domestic character. For instance, the shortcomings of particular *kara* committees may be important, but it is not a general matter. The main question relates to shortage of foodstuffs, the difficulties that are in our way and on all these general matters I am welcoming a discussion tomorrow and trust that honourable members will consent to my giving that extension to the debate so that the authorities at Delhi may be aware of the opinion of the leading members of this House. I take it that I have the consent of the House in this.

(Honourable members signified their assent.)

PRESIDENT: Yes; then the debate will proceed on these lines tomorrow.

ADJOURNMENT MOTION RE: WAR ALLOWANCE TO TEACHERS IN GRANT-IN-AID SCHOOLS.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, may I read my adjournment motion:—

"I beg leave to move that the business of the House be adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the serious situation that has arisen out of the delay in the payment of the War Allowance to the aided teachers in Primary Schools and Primary sections attached to other schools in the State as ordered in G. O. R. O. C. No. 2807/43/Edn. dated 23rd November 1943 owing to the opposition of certain managements to the scheme of direct payment and to the contribution of a part of the allowance as contemplated in the above G. O."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai]

Sir, I wish to avail myself of this opportunity to congratulate the Government on their having been pleased to appoint a committee fully representing all the educational interests in the State to investigate into the working of the present system and submit proposals for its re-organisation with due regard to post-war reconstruction.

Then, coming to the adjournment motion, Sir, it is seen from the Press Communiqué on the subject issued by the Government, that there are 2,138 Primary Schools and Primary sections attached to other schools under private management with 9,555 aided teachers in them and that Government have been pleased to sanction Rs. 2,29,320 for the payment of War Allowance to these teachers at the rate of Rs. 2 per mensem per teacher, provided the respective managements agree to remit and have actually remitted into the treasury their share of Rs. 2 per teacher. Therefore, it is obvious that if the Government's scheme is accepted by all the managements and acted upon, the poor aided school teachers would get an additional remuneration of Rs. 4 per mensem over and above the usual monthly grant of Rs. 8. In the G. O. under reference, Government have made it perfectly clear, that in future the war allowance and the grant-in-aid would be paid to the aided school teachers directly by Government by means of cheques issued to them by the Assistant Inspecting Officers. I am given to understand that the war allowance sanctioned by the Government has not yet been paid to the aided school teachers owing to the opposition of certain managements both in regard to the system of direct payment and in regard to the contribution of a part of the allowance by the management as contemplated in the G. O. This is indeed an unsatisfactory state of affairs affecting the primary school aided teachers for no fault of theirs. I am given to understand that the managers of 1,191 schools, both corporate and individual, having 5,232 aided school teachers under them, have either remitted into the treasury their share of the contribution or have agreed to do so when Government put into operation the proposed scheme. I am also given to understand that the managers of the remaining schools, *viz.* 947, having under them 4,323 aided teachers, while expressing their readiness to work out the scheme, have suggested that the Government's share of the proposed war allowance should be paid to them direct so that they may pay the amount to their teachers along with their regular salary. A few other managers have expressed their inability to make any contribution towards the war allowance. It is not at all fair or proper on our part to shut our eyes against the real facts.

Now, let us consider what the facts are. The Statham Committee Report says thus at page 95, para 2, "We must repeat that it has been established beyond fear of contradiction that very large numbers of teachers in the aided primary schools in Travancore are not receiving even the salary for which they sign in the acquittance roll. It is impossible, however, to get accurate statistics showing the numbers of schools which commit malpractices in the payment of teachers. Our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

investigations have, however, led us to believe that the schools which give remuneration in addition to the Government grant are in the minority. Schools in which the management is withholding a portion of the Government grant form a large number. We have sufficient evidence to establish beyond doubt the fact that a very considerable number of teachers are receiving only Rs. 6 or 7 by way of salary and we have even had instances of the management paying only Rs. 4 out of the Government grant of Rs. 8½. While it is highly deplorable that Government funds should be to this extent misused, it is even more deplorable that teachers should be expected to do efficient work and take a real and effective interest in the children committed to their care while receiving wages considerably lower than the wages of an ordinary manual worker." This appears to be the case not only in Travancore but in British India also. From the report of the Central Advisory Board of Education, 7th meeting, page 24, paragraph 4, it is seen that the U.P. Government have reported thus—"In the majority of cases they (aided teachers) get merely the amount of aid given by the District Boards. Sometimes, they are forced to share this small sum *sub rosa* with the manager". Whenever any request was made by the members of the Legislature to enhance the grant-in-aid, the uniform reply given by Government was that the managers, or at least a fairly good number of them, were not doing the right thing to the teachers, and that the teachers do not actually get even the whole of the grant given to them by Govenment. Of course, there are several respectable managements in the State, who, I am sure, will not stoop to this sort of disgraceful acts of dishonesty, but there is no denying the fact that there are also several managements who are guilty of this charge. It is, therefore, the duty of every respectable management to take advantage of this favourable opportunity afforded by Government, not only to prove its austerity but also to effectively co-operate with Government by accepting the scheme in toto and thus eradicate corruption from wherever it might be in existence.

Sir, all other public employees even down to the peons and menials are in receipt of war allowance and the poor private school teacher is the only public servant who is not receiving any additional remuneration to meet the enhanced expenditure on account of the war. It is at this juncture that Government have been pleased to come forward with their very generous offer of a war allowance to these teachers even though they are not Government servants. The public heartily welcome this offer and it was naturally expected, that of all persons, the managers would be the first to extend a hearty welcome to this offer and to co-operate with Government in relieving the distress of the teachers. But it was a painful surprise for me to hear that a few managers have not only not accepted the proposals, but assumed a definite opposition to the whole scheme. As one who has been long and intimately related to one of the respectable corporate managements in the State—I mean the Nair Service Society—and as one who has been directly managing more educational institutions than one for the last several

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai]

years, I have very great pleasure in recording my firm conviction that this arrangement is in the best interest of the education in the country and to inform this honourable House, that as soon as the proposal was known I started payment of the war allowance to the teachers of the schools under my management as contemplated in the G. O. and officially brought the matter to the notice of the authorities concerned.

This House will be glad to learn that the Nair Service Society, which I can assure you, is by no means less jealous of safeguarding its autonomy than any other management in the State, has readily accepted the scheme. I take this opportunity to congratulate the Government on the very timely generosity they have evinced to ameliorate the condition of the private-school teachers in the State and to assure them that they will have not only the support of the Legislature and the general public, but also that of all the managements who are really interested in the educational advancement of the State and not promoted by any ulterior and questionable motive. It is, therefore, my considered opinion, Sir, that the scheme now adumbrated in the G. O. may be implemented without the least delay, both in regard to direct payment of the allowance and grant-in-aid to the teachers, and also in regard to the contribution by the managements.

With these observations, I commend the adjournment motion to the unanimous acceptance of the honourable House.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Has the honourable member any suggestion as to how the management could be compelled to make the contribution?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: There are ever so many means. For instance, if the proposals of Government are not accepted, they can even withdraw the recognition of the school. They can stop the payment of the grant-in-aid.

MR. P. SIVARAMA PILLAI (*Meenachil cum Thodupuzha*): In supporting the motion before the House, I would like to offer a few remarks. I am glad that the question of direct payment of the grant-in-aid school teachers has been brought before the House. There were debates on this question formerly in this House, and on all these occasions I have been pressing the necessity of paying directly from the department to the grant-in-aid school teachers without the medium of the managers. The managers of the schools, with the exception of a few, have been trying to steal a small portion of the eight rupees paid to the grant-in-aid teachers. Now during war time after a full discussion of the matter in this House, Government, have thought it fit to give two rupees from the Government funds, asking the management to pay another two rupees. When this question was brought before this House last time, then also the question of direct payment came up. I wonder why certain managements, as pointed out by the mover of the resolution, do not want Government interference in the matter of payments. They want money to be paid directly into their hands. The objections raised by them, according to me, are unsustainable. Why should they

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

interfere between the Government and the grant-in-aid teacher? The objection raised by them is, therefore, prima facie suspicious. In the case of such managements as are prepared to make a contribution of two rupees and in the case of others who take objection to it, direct payment must be made by Government to the grant-in-aid teachers. With these observations I support the motion.

MR. K. DOMINIC JOSEPH (*Vaikom* cum *Kottayam*): I share the view expressed by the honourable member that the lot of the grant-in-aid school teachers should be improved. In fact no member of this House will look with complacency the present miserable lot of the poor grant-in-aid teacher. To say that is one thing; but to say that recognition of the private schools should be withheld on the ground of non-compliance of the direction of Government is another thing.

PRESIDENT: That question is not before the House now; only it has been made as an observation by the honourable member.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: Only because it was mentioned, I rose to speak a few words. It is admitted on all hands that private educational institutions are playing a conspicuous part in the education of the State. Mr. Velayudhan Pillai, who represents Thiruvella taluk, has the honour of representing a taluk which is first in point of literacy in the State. Who is responsible for that? The latest census report says that it is due to the private educational institutions being active in the field for a long time. The other two taluks which are foremost in point of literacy are Kottayam and Changanacherry. All these taluks owe their pre-eminence to the private—managed schools. Travancore is first in point of literacy also due to these educational institutions. The head of the present administration has on more than one occasion paid deserved tribute to the sense of service and the sense of self-sacrifice on the part of the private managements. I am saying all this to urge that a minor matter like the one under discussion should not be unnecessarily magnified to lead to undesirable results.

I am not very conversant with educational institutions in the State. I am not aware that there are any private managements which are definitely opposed to the scheme adumbrated by the Government to give war allowance to the teachers but their opposition relates to the method of payment suggested by the Government in asking them to deposit two rupees in the Treasury as a condition precedent to the grant of war allowance by Government. This method to entitle them to draw their share is looked upon by certain managements as something derogatory to their position and status. I think, considering the investment, capital and other commitments made by the private educational institutions they could be trusted for this paltry sum.

PRESIDENT: The Honourable member will perhaps indicate to Government whether they should differentiate between one such management and another? Is it the opinion of the member that the rich managements should be allowed not to follow the rules while the poor managements are doing so? The total number of primary schools

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

under the management of those who have taken objection to the proposal is less than one fourth of the total institutions in the State. The question is therefore whether those alone ought to be exempted and the rule enforceed as to the remaining three fourth of the number of schools. I may say at once that the Catholic Archbishop, the Salvation Army and Rev. Eastaff are the only objectors. Government will be guided by the sentiments of the House in this matter.

MR. K. DOMINIC JOSEPH : I do not suggest any differential treatment to any section but I only say that individual malpractices should be found out and dealt with by Government.

PRESIDENT : We find that there is unanimous opinion throughout India that the salary of the Primary school teacher is taken by the management. The point is not, however, that the Government consider that high diginitaries like the Archbishop and Bishops are likely to do that. But can Gouernment enforce one rule with regard to one organisation running primary schools and relax it in the case of another ?

MR. K. DOMINIC JOSEPH : I do not advocate that high ecclesiastical dignitaries like the Archbishops and Bishops should be accorded a different treatment as against a poor private school manager. I am prepared to concede that there are black sheep among the private school managers. But there is no reason to call the whole flock, black. If there are black sheep, find them out and deal with them stringently to root out the evil. What I ask is not to measure all by the same standard. I am conversant with a primary school in my native village. That is one of the biggest in the State in point of strength. That school has been paying war allowance ever since the advent of the war. The minimum pay of the private school teacher in that school is 14 rupees. To ask them to deposit two rupees in the Treasury to entitle them to get the other half from Government is rather hard. I submit that proper cases of delinquency should be investigated and proper treatment should be meted out. All the institutions cannot be measured in the same scale. I submit that if representatives of the managements had been convened for a conference, a formula acceptable to all could have been found. I still think that a conference between the Government and representatives of the private educational institutions should be called together to get over these difficulties.

MR. K. KUNJU PANICKER (*Mavelikara* cum *Kunnathur*): ഈ സഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അടിയന്തിര പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസം തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല എല്ലാ രാജ്യത്തും ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസം ഗവണ്മെന്റു അല്ലാതെയുള്ള പല സ്ഥാപനങ്ങളും നമ്മുടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രാജ്യത്ത് ഏറെറടുത്ത നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളാണ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന് രണ്ടുരണ്ട് പ്രധാന കാരണങ്ങളുണ്ട്. മതപരമായും മറ്റും നാട്ടിൽ പ്രവർത്തനത്തിനു വരുന്ന ആളുകൾക്ക് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഒരു സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നതിന് ഈ പ്രസ്ഥാനം ഉപകരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായിട്ട്, മാനേജുമെൻറ് എന്നുള്ള ലാഭകരമായ ഉദ്യോഗത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്ന കുറെ ആളുകൾ ഉണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനോപകാരത്തിനായി സ്കൂൾ നടത്തുന്ന കൂട്ടരും ഇല്ലാതില്ല. ഇങ്ങനെ പല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സമാരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറിനെ പലവിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അധികവും സ്വാർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഡീയർനസ്സ് ഗ്രാൻറിൻെറ ൪൦ ശതമാനം മാനേജ്മെൻറിൽനിന്ന് വാങ്ങിച്ചുകൂടിച്ചേർത്ത് സാധുക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യുന്ന ധനസഹായത്തിനെ ഗ്രാൻറിനോടുകൂടിച്ചേർത്തു തങ്ങൾതന്നെ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു പറയുന്നവർ നാട്ടിൻെറ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ പ്രസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല. ഇപ്രകാരം നാട്ടിൻെറ നന്മയെക്കാൾ സ്വാർത്ഥത മുൻനിറുത്തി സ്കൂൾ നടത്തിപോരുന്നവർക്ക് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ധനസഹായം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ മാനേജുമെൻറിൻെറ ന്യൂനതകൊണ്ട് സാധു വാദ്ധ്യാന്മാർക്കു വാർ അലവൻസ് നൽകാതെ ഇരിക്കുന്നതു വലിയ കഷ്ടമാണ്. അതു ഒരു നിലയിൽ വലിയ നഷ്ടമാണ്. ഭാവിപൗരന്മാരുടെ വിജ്ഞാനവെളിച്ചം കൊളുത്തുന്നവരുടെ ദാരിദ്ര്യദുഃഖം നാട്ടിനു ഹാനികരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറ് ഈ കാര്യത്തിൽ സാധു വാദ്ധ്യാന്മാരെ ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. R. NARAYANAN (*Vaikom cum Kottayam*): മി. വേലായുധൻപിള്ളയുടെ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തോടു ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന തത്വത്തിനോടു എല്ലാവരും അനുകൂലിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ട് പരുങ്ങലിലാണ് ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു. ഇന്നത്തെ വിഷമഘട്ടത്തിൽ അവർക്കു രണ്ടുരൂപാ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനു സാധ്യമ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan.]

ല്ലെ ന്നള്ള മാനേജുമെൻറിന്റെ വാദമുഖത്തിനെ യാതൊരു തരത്തിലും സാധൂകരിക്കാവുന്നതല്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു എനിക്കതന്നെ മനസ്സിലാവുന്നില്ല. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കയ്യിൽകൊടുത്തു് അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു പറയുന്ന മാനേജുമെൻറിനു് ആ തുക സക്കാർ ട്രഷറിയിൽ അടയ്ക്കാൻ എന്താണു വിരോധം? ധനസഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന മാനേജുമെൻറ് രൂപാ ട്രഷറിയിൽ അടച്ചാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ രണ്ടുരൂപാ കൂടി കൊടുക്കുവാൻസാദ്ധ്യമല്ലെന്നു പറയുന്നു. അവർക്കു് രണ്ടു രൂപാ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ മാനേജുമെൻറിന്റെ തൃപ്തികരമായ നടത്തിപ്പിനു ഭംഗം വരുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. എനിക്കറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിടത്തോളം മാനേജുമെൻറ് ഇതൊരു കച്ചവടമായികരുതിപോരുകയാണു്. ഗ്രാൻറു കൊടുത്തിട്ടുള്ള വകയിൽനിന്നും സ്റ്റേഷനറി, ഫർണിച്ചർ മുതലായവയ്ക്കെന്നും പറഞ്ഞു ഒരു തുക മാററി വയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുള്ള ശമ്പളം ചെക്കായി കൊടുക്കുന്നതുത്തമമായിരിക്കും. തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ വിഷമഘട്ടത്തിൽ പത്തുരൂപാ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മൂന്നു രൂപാകൂടി വാങ്ങിച്ചതായി എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിനു എത്രയോ അദ്ധ്യാപകന്മാർ സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നു. ഈ കൃത്യം നടത്തുന്നതു് മാനേജുമെൻറു് അദ്ധ്യാപകന്മാരും കൂടി യോജിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ തന്നെയും അതു ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. മുതലിന്റെ ഉടമസ്ഥനും കള്ളനുംകൂടി യോജിച്ചുകൊണ്ടാണു് മോഷണം നടത്തുന്നതെങ്കിൽ തന്നെയും അതു കുററകരമല്ലേ? അതുകൊണ്ടു് മാനേജുമെൻറിന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള അഴിമതികളെയായൊരുതരത്തിലും നീതീകരിക്കാവുന്നതല്ല. ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ രണ്ടുരൂപാ കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വാദമുഖത്തിനോടു എല്ലാവരും യോജിക്കേണ്ടതാണു്. ലിറററസി വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സംഖ്യയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ പരിപോഷിക്കുന്നതിനായിട്ടെങ്കിലും രണ്ടുരൂപാ കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇതു് ഏതാനും വ്യക്തികളോടല്ല അനേകലക്ഷം സാധുജനങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന അപരാധമാണു്. അതുകൊണ്ടു മാനേജുമെൻറു് എന്തെല്ലാം പ്രതികൂലശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചാൽതന്നെയും, ഇതു് അടിയന്തിരവും അത്യാവശ്യവുമായതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, even before I rose to speak, a very legitimate question was put to me by an honourable member on my left as to what right have I to speak on this motion. (Interruption). But anyhow, I endorse the legitimacy of that energetic question. I am afraid I have to speak on a motion of this sort as one who has not personal knowledge or experience on the subject. At the very outset

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I may say, Sir, that though I have not got sufficient experience of the grant-in-aid educational institutions, I can speak about the condition of institutions in the two taluks which I represent. Some years back, there were just a little over a dozen grant-in-aid institutions. As a result of the axe applied by the Statham Report, one after another got truncated, so much so, only a handful of institutions which could be counted at the finger's ends remain at present. In that part of Travancore, the difficulty to start such institutions was found to be more or less a psychological defect with the people there who do not themselves take interest in primary education as elsewhere. As a result of any experience in this House, I have heard it said from more than one part of the House, in certain other places in Travancore, grant-in-aid primary schools were brought into existence by way of a simple place of profit-earning business. The management always look to the baiance sheet every year and think out for themselves whether they could not improve matters so as to earn out of them. As a matter of fact, some of the honourable members on this side of the House are running primary grant-in-aid educational institutions. One occasion I remember an honourable member told me about the actual number of such institutions run by him and the income earned by him. I looked askance at him. I asked him as to what he meant by that, that he derives an income out of it.

PRESIDENT: The honourable member generally was speaking in a much clearer form and was heard much better at this end.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Yes, Sir. If any experience could be gathered from this House, I wish to refer merely to the Government method of giving grants to institutions conducting primary education, I ask, Sir, how it is possible to derive income out of them without Government noticing it. I am not surprised at the present plight of such institutions. Equally, I am not surprised of the fact that thirs House insists on discussing a motion of this sort on the floor of the House.

In the first instance, I may say that the Government communique on the subject is not happily worded. It is true that my honourable friend, Mr. Dominic Joseph, acknowledged with a certain amount of frankness that there are black sheep among managements. On that very account, it is not fair to condemn the agency as a whole and arrive at a generalised proposition. There is the Penal Code providing for punishment of offences such as stealing, theft and numerous cases of theft or house-breaking by night are taking place in this town of Trivandrum. To prevent these offences it is no justification to ask the citizens of Trivandrum to undergo parole daily in the different Police Stations in the town. On the other hand, the local police should be whipped up to watch better. The Government communiqe on the subject wants such parole to be undergone by grant-in-aid institutions. I conceive it is the paramount duty of Government to afford all facilities in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

matter of free primary education. I look to the day when, as the Head of the Administration unequivocally declared the other day, it will be possible for the Government of Travancore to fulfil its elementary duty of providing free and compulsory primary education throughout the State. When the Government themselves are thus determined to realise this laudable object as *fait accompli* naturally they may be tempted to look with fury at any the least latches on the part of managements of primary institutions. I can understand that. There may be institutions started with a view to compete with other like institutions as were referred to by Mr. Kunjithomman or with a view to propagate their faith or with a view to secure profit. But the Government must proceed by ignoring the different motives behind these institutions and by chastising the faults of which, I know, there are many with a view to correct them. In the Nile Valley there used to be said of the existence of an animal called Ichuemenon which went about destroying crocodile eggs merely for the purpose of destruction. Here the motive is bad enough to condemn it. But what is the effect of the act? Breeding of crocodiles is effectively curtailed; and this in turn minimised danger to human life so people in those parts felt comfort and safety that they constructed abodes on both sides of the river Nile and lived happily. Even so here, I perceive primary education is imparted by private agencies as well, no matter what their motives are. If people are imbued with good motives and start educational institutions with a view to impart instruction, it is well and good. It affords substantial help to the generality of people and sets an inspiring example for others to follow. If done with questionable motives their act must necessarily be brought under disciplinary measures. The managements every year take greater share of the duty that ought to have been performed by the Government. If the people at large are benefited by free primary education of these managements it behoves Government not to look into the motives behind such educational institutions. But their different motives when translated into any overtact, should be condemned forthwith. In incorrigible cases they should be wiped out. But if done for education's sake we must congratulate the management and the agencies which are engaged in the work of spreading free primary education and Government should help them financially for the development of their laudable object. The Government after having known that the lot of the poor grant-in-aid teachers of primary institutions is in a deplorable condition should not remain without paying their share of contribution in the nature of war allowance simply because the managements are not paying their teachers properly and are keeping false accounts. Other servants of Government are given the benefit of that charity from Government. I could understand if the communique on the subject had been left unpublished and if the spirit of it be circularised to these institutions. Instead of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

exposing the managements outright as is done at present, some persuasion on the part of Government would have improved matters pertaining to grant-in-aid institutions. What is stated in the Statham Committee Report need not be considered at present. The Government should go ahead and persuade the managements. If the Government had done that, I could have understood the position. There was no need to proclaim in terms of condemnation about the grant-in-aid institutions in the State. To my conviction, there are institutions that are run on sound lines. Under these circumstances, I consider that the spirit of the communique is not happily worded. It could have stated the case on a high moral plane. It could have appealed to the managements to behave in a proper manner especially at a critical period like this. My honest opinion is that whatever money is set apart by Government by way of war allowance to teachers of private institutions could have been immediately given to the teachers apart from the question whether managements also contribute an equal share. Persuasion on the part of Government on the moral aspect of the situation could have created very encouraging results. It would have been well on the part of Government not to have exposed the mass weakness of aided institutions. I am surprised to find why the institutions run by Archbishop and those run by London Mission Society represented by Rev: Eastaff and those by the Salvation Army, have created such a situation. Of all things I cannot understand why the Government should sit with composure without disbursing this two and odd lakhs of rupees. Simply because these three kinds of managements are not amenable Government should be above all these considerations. They must look for the good of the State. Institutions may have spruing from different motives. It is not for Government to probe into those motives; but it is for Government, I realise, to bring them strictly under discipline.

PRESIDENT: The objection of Government is that they work under totalitarian influences and so are not satisfied with supervision work by managements. They want a complete control over all primary schools established in the State. If possible they would even manage them directly through the Department.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: I perfectly agree and I can appreciate. But then the communique is unhappily worded. If I am allowed to say something more, the contents of the communique do not be speak of the dignity or the claim of Government. In these circumstances I appeal to Government to persuade managements to behave properly. Government ought not to be affected by their seeming irregularities. Government have fully realised that the lot of grant-in-aid teachers is deplorable and that they should hasten to their rescue. When all servants of Government are allowed to draw something in the shape of war allowance, why should this set of people alone be denied that, passes beyond my comprehension. There is the outstanding fact that Government are prepared to be charitable in this affair.

PRESIDENT: Yes: charity to whom, is the only question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. SIVATHANU PILLAI : If Government can distribute charity to one set of their servants in a particular department no distinction need be maintained in regard to servants of other departments. I consider these primary school teachers are in a sense under Government discipline. Why should not the same treatment be meted out to one and all Government servants or non-Government servants? Why should not Government set a noble example in the matter of distributing charity? Even if there be exhibitions of nauseous elements in certain institutions, Government should not mind them and be un-influenced by that distemper. As the phrase goes, one should not look a gift horse in the mouth. So far as Government is concerned it is not a case of ordering charity but dispensing it.

Let us examine once again the Government communique on the subject. Mr. Velayudhan Pillai says that the Government have kept back the amount intended for the purpose of distribution to aided school teachers. What is the reason for that? There are managers as the head of the grant-in-aid institutions. If the contributions of Government are entrusted to them, the head of the Education Department can exercise his right to see to the proper distribution of the same. No circumstance has arisen for keeping back payment. If payment is withheld, the state of affairs will be aggravated and greater discontentment will be the result. My question is only this. Have the Government determind to give a helping hand to the grant in-aid teachers who are under private managements? Whether the teachers are under private managements or otherwise they remain as teachers. Whether they are controlled by Government or otherwise, they continue as teachers. That their lot is deplorable has been conceded by Government. I implore Government to give them help by payment of War allowance. I entreat Government to distribute straightaway to managements this item of contribution, irrespective of their contributing a legitimate and equal share or not.

PRESIDENT: There are certain managements who have said that they are not able to contribute even Rs. 2 and that Government also should pay that. In that case what is the attitude of the House on such managements?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: That matter must become the subject of close scrutiny by a responsible officer of the type of Director of Public Instruction.

PRESIDENT: Suppose it is found on such scrutiny that certain managements are absolutely unable to pay up their contribution of Rs. 2 to the teacher, should the Government pay up that? According to his notion of charity, should not this item of expense be meted out to them by Government along with their own contribution in such instances?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: It does not matter.

PRESIDENT: It means that Government should pay the amount if it comes to that—

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Yes; if the management is found to be really poor.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT : Another point arises out of this. If Government finds that managements are unable to effect even their payment of Rs. 8 to the teachers, as a consequence of their very poor condition, is it the view of the House that Government should pay up that amount also along with the war allowance of Rs. 2 ?

MR. M. SIVATHANU PILLAI : Then that is a case of cheating Government. It is better that managements of such kind are not allowed to function. Institutions that commit fraud should be put out of work instantly. As I said, if the managements are really poor from the financial point of view, a thorough enquiry should be conducted by the Director of Public Instruction in the matter.

PRESIDENT : There is no question of dishonesty because some persons have gone so far as to say 'We cannot possibly maintain these schools unless we can get two rupees for payment of the salaries of the teachers.' What does the honourable member say for that ?

MR. M. SIVATHANU PILLAI : I am surprised at that. Why should they exist ? For whom do they exist ? My suggestion is that if the Government feel that the management could not themselves continue conducting the school, they should take up the work themselves. My whole point is that it is the primary duty of Government to see that free education is given to everybody, and as such, the Government are bound to give all facilities if others take them up for that purpose. The teachers are doing good work and between the Government and the management, they have to bear the brunt of the struggle. It is not a case of their mistake.

PRESIDENT : Government are aware of teachers giving receipts for eight rupees when they actually get five or six rupees. What is the influence of those teachers on the pupils ?

MR. M. SIVATHANU PILLAI : You put them above want. That is the first method. Yet I know it continues. That is what we find in all the walks of life. The practice goes on everywhere. It evolves and evolves until it becomes a vicious circle covering the whole world.

PRESIDENT : Does the honourable member suggest that it does not matter whether the teachers get five rupees or six rupees, but the Government should pay the two rupees ?

MR. M. SIVATHANU PILLAI : The whole thing is the mischief under a vicious circle. That is why I say that a piecemeal correction will not do. A thorough overhauling has become imperative.

What is the poor teacher to do till then ? When the grants are withheld, it is he who has to suffer, it is he who has to forego his salary. And in these days when the price of things are soaring, it is impossible for him to manage. By the time we have discussed these things and come to some conclusion, he would have undergone many difficulties and privations. Whatever may be the laudable object of Government, it is frustrated by the management and by all these wranglings. It behove this Government to allow these teachers something in the nature of a war allowance of two rupees. Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

must give the lead in such matters. Institutions which are working in the wrong way may also be infected with the spirit infused by Government, and at least in future they will try to follow the example of Government. What I would, therefore, appeal to Government is this: You pay the money, and pay it without wrangling. Pay it with grace. Then the teacher will get some war allowance which will relieve him considerably. I understand that the Government are reluctant because they do not approve of the actions of the management. But that should not go to deprive the teacher of what is legitimately due to him. That will be a hindrance to the teacher in his work, admittedly a work on the foundation of national structure.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I wish to say a few words on the motion before the House. It is my desire that the benefit contemplated by Government should be made available to the poor teacher in the grant-in-aid schools as soon as it is possible. There was a time, Sir, when it was considered an offence on the part of teachers to exercise their rights and ask for more pay. And I had occasion to defend them and to prevent Government taking action against such people for asking for more. And I am therefore extremely happy that the present Government have come to the rescue of the poor teacher out of their spontaneous generosity. The matter before the House is an extremely difficult one. If this motion contemplates a suggested censure on the management, I would oppose the resolution.

PRESIDENT: It is not worded like that.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: No. I am sorry Sir, that when every one of us is discussing a matter of such importance, it should be possible for anybody to expound principles which are capable of being misconstrued. I do not refer to bodies like the N. S. S. or the Catholic School. For, Sir, I am one who feels that notwithstanding certain communities doing such work it is to the glory of some persons that they make education possible in the State. More and more schools are coming forward and Government are very careful in all legitimate measures. All honour to the promoters and all honour to the Government. When a private individual offers a sum of 20 or 50 thousand rupees to the Travancore University, I do not believe it unless the payment is made. There have been various offers of payment and some cases where actual payments have not been made. It is very good to repose confidence. But so long as human nature remains the same you will see that intentions sometimes are not actualities.

My friend Mr. Sivathanu Pillai said he had no knowledge of schools. But I have some knowledge because I was a teacher in one of the private schools. When on an occasion I was given Rs. 18 and asked to sign an acquittance roll for Rs. 25—it was a time when I had some spirit in me. I said 'What is the fun of giving me Rs. 18 and asking me to sign for Rs. 25? I am not going to do that.' The Accountant complained to the manager. But the manager said 'What is the fun of asking Mr. Velu Pillai to sign for Rs. 25 when he is paid only

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rs. 18?' What I want to point out is that this practice has been in existence even thirty years ago, though I could not be prevailed upon to acquiesce into it. And I may say that this evil exists in other parts of India also.

Before I support this motion it is my privilege to say that there are schools started by various foundations, religious and others, who have done great service to the country and their work for the last one hundred years has also been apprcciated. It would be ingratitude on my part not to recognise it. I support the motion also for the reason that the resolution does not contemplate in penalising the teachers. It is an innocuous resolution. I am not concerned with the Government statements, whether they are well-worded or ill-worded. If it comes before the House in another manner I would give it the same reception. As the time at present is very limited, I shall avail myself of any future opportunity and be brief in my remarks now.

The Government, out of their generosity, promise to give some money, about two lakhs of rupees to be distributed to these half-starved teachers. The Government say it is only a war-time measure, a temporary measure. Therefore, even as a man donating some money for some charitable purpose can stipulate as to how that fund should be spent, Government, having promised to make that payment, can stipulate upon the arrangements that are necessary for the distribution of that money. I do not wish to make any reflection upon any management. The Government are setting out an example for them to follow. But this is a mere matter of beneficence, munificence, of spontaneous generosity. If the Government say, 'We are doing this. We expect you to do likewise', it is not any reflection upon any management. Therefore, Sir, this question of deciding upon the agency is entirely left to Government. Various difficulties may arise with regard to the presentation of cheques. For example teachers in schools at Thodupuzha etc. may find some difficulty to go to the treasuries. These difficulties, I am sure, the Director of Public Instruction, will provide for. Therefore, I am supporting the motion.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : മി. വേലായുധൻപിള്ള ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ദയനീയമായ നിലയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഉപയുക്തമായ ഒരു പ്രമേയമാണ് ഇത് എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇന്ന് പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരോടു അവരുടെ മാനേജരന്മാർ വളരെ മൃഗീയമായ രീതിയിലാണ് പെരുമാറുന്നതെന്ന് വ്യസനസമേതം ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ഏതാനും ചില മാനേജരന്മാർ മാന്യമായും പെരുമാറുന്നുണ്ട്. ഓരോ സ്കൂളിലുള്ള ഓരോ അദ്ധ്യാപകനും രൂപാവീതം ഗ്രാന്റു കൊടുക്കണമെന്നാണ് നിയമമെങ്കിലും അവരിൽ അർഹതപ്പെട്ട തുക കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ഗവണ്മെന്റിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Kumaran Vaidyan.]

ഞാൻ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചതു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനോടു മുഴുവൻ ഗ്രാൻറും കിട്ടാറുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ കിട്ടുന്നില്ല എന്നു തന്നെയാണ് അവർ പറയുന്നതു്. മുഴുവൻ ഗ്രാൻറും കിട്ടുന്നുവെന്നു പറയുന്നവരുടെ സംഖ്യ വളരെ ചുരുക്കമാണെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഈ യുദ്ധകാലത്തു് രണ്ടു ശ്രീപാ വാർ അലവൻസ് ഗവണ്മെൻറു് ടീച്ചറികളിൽ അടയ്ക്കാൻ മിക്ക മാനേജർന്മാർക്കും കഴിവില്ല. ഇപ്രകാരം സന്മാർഗ്ഗപ്രചരണം നടത്താൻ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്കൂൾ മാനേജരന്മാർ ഈ ശ്രീപാ ടീച്ചറിയിൽ അടയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുമ്പോൾ അതിനുള്ളിൽ ഏതോ ഒരു രഹസ്യം ഉണ്ടെന്നാണു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഏതു സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ സ്കൂളുകളിലായാലും ഈ മാതിരി തെറ്റുകൾ കാണും.

കേവലം അദായത്തിനുവേണ്ടിയല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയാണു ഈ സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നതു്. ആ നില നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടു ശ്രീപ വീതം കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതു് മാനേജർമാർക്കു അത്ര ക്ലേശകരമാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. രണ്ടായിരമോ മൂവായിരമോ കെട്ടിവച്ചാലെ സ്കൂൾ നടത്താവൂ എന്നു ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞാൽ ആ തുക കെട്ടിവെയ്ക്കാനും മാനേജർമാർ തയ്യാറാവുകയില്ലേ? ലാഭകരമായ ഒരേർപ്പാടാണ് സ്കൂൾ നടത്തിപ്പു് എന്നു കണ്ടിട്ടാണ് അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങുന്നതു്. സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ, അതു് കൈവിരലുകൾകൊണ്ടു് എണ്ണത്തക്കവണ്ണം അത്ര കുറവേയുള്ളൂ. ഏതായാലും ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ഗവണ്മെൻറിനു ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളേയും അവിടെ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരെയും സഹായിക്കേണ്ട ചുമതലയുണ്ടു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. അതുപോലെതന്നെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടരും ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ ദയനീയനിലയെപ്പറ്റി കേൾക്കുമ്പോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും അതിനെന്തെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അതീവ തൽപ്പരനാണു്. ദിവാൻജി അവർകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ അതീവ ശ്രദ്ധാലുവാണെന്നെനിക്കറിയാം. ഇതിനിടയിൽ വേറൊരുകാര്യം കൂടി ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഭൂരിപക്ഷം സ്കൂളുകളും ഇന്നു കുസ്തൂനികൾക്കായതുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഈദൃശോദ്യമത്തെ അടിച്ചമർത്താനുള്ള ഒരു സംരംഭമാണിതെന്നു് ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. അതിൽ അശേഷം പരമാർത്ഥം ഇല്ലെന്നു അല്പം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഈ നയത്തെ പരോക്ഷമായി എതിർക്കുന്നതിനു ഒരു ക്ലർക് കരുതിക്കൂട്ടി എടുത്തിരിക്കുന്ന വിദ്യയാണിതെന്നു മെംബർക്കു അറിയാമോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : അതും കേട്ടു. ഇതിലൊന്നിലും ഒരു പരമാർത്ഥവുമില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽകൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുവരുന്ന ഗ്രാൻറ് വ രൂപയും മാനേജർമാർ കൊടുക്കുന്നതും ഗവണ്മെൻറു കൊടുക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടെയുള്ള വാർ അലവൻസ് നാല് രൂപയും—ഇങ്ങനെ പതിനൊന്നു രൂപ ട്രഷറിയിൽനിന്നും അദ്ധ്യാപകന്മാർ നേരിട്ടുവാങ്ങത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഇതിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ചില സ്ഥാപനങ്ങൾതന്നെ ഈ ശ്രമത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ഉദ്യമിക്കുമെന്നും വന്നേക്കാം. ഇതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ ഈ പദ്ധതി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നടപ്പാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : വാർ അലവൻസ് പബ്ലിക് സർവീസിലിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഗ്രാൻറുസ്കൂളിൽ ജോലിനോക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുമാത്രം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നീതിയല്ലാ എന്നുള്ളതു് അധികം സമ്മതിക്കുന്നതാണു്. അവരുടെ ദയനീയനിലയെ പരിഗണിച്ചു് അലവൻസ് കൊടുക്കണമെന്നു് ഗവണ്മെൻറു തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ കൊടുക്കേണ്ട വിധത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും ഈ അലവൻസു് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു നേരിട്ടുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാനേജർമാർകൂടി രണ്ടുരൂപാവീതം അവർക്കു കിട്ടത്തക്കവിധം ട്രഷറിയിൽ അടച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു ഉപാധിയിൻമേലാണു് ഗവണ്മെൻറു ഈ തീരുമാനം ചെയ്തതു്. മാനേജർമാർ ഇപ്രകാരം രണ്ടു രൂപാവീതം കെട്ടിവച്ചുകൊള്ളണമെന്നു് അവരെ നിർബന്ധിക്കുന്നതായ രീതിയിൽ യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ചെയ്തിട്ടില്ല. രണ്ടു രൂപവീതം മാനേജർമാർ ട്രഷറി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

യിൽ അടച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്കൂളിന്റെ അംഗീകാരം പിൻവലിച്ചുകളയുമെന്നോ മറ്റോ ഉള്ള യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല, നിബന്ധനയുമില്ല. ആ നിലക്കു ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം തന്നെയില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. മാനേജർമാർ രണ്ടു രൂപാ വീതം ട്ഷറിയിൽ അടച്ചാൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും രണ്ടു രൂപകൂടി അലവൻസായി കൊടുക്കും; നാലുരൂപ അങ്ങനെ വാദ്ധ്യാന്മാക്കു കിട്ടും. ഏതാനും പേക്കു ഗവണ്മെൻറു നിബന്ധനയനുസരിച്ചു രണ്ടു രൂപാവീതം ട്ഷറിയിൽ അടയ്ക്കാൻ സമ്മതമില്ല എന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചു അങ്ങനെ സമ്മതമില്ലാത്ത മാനേജുമെൻറിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു അലവൻസ് കൊടുക്കേണ്ട. ഗവണ്മെൻറു അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുത്തേക്കണമെന്നല്ലാതെ, മാനേജരന്മാരുടെ ഹിതാഹിതങ്ങളെ ഗൗരവിയേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ ഇക്കാര്യത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു അതു ലഭിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുക. മാനേജുമെൻറ് ഓ രൂപാവീതം അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു ട്ഷറിയിൽ അടയ്ക്കുന്നതിനു വിസമ്മതിക്കുന്ന സ്കൂളുകൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടാ എന്നു വെച്ചാൽ പോരെ? അല്ലാതെ അതിനു സമ്മതിക്കാത്ത മാനേജർമാരുടെ സ്കൂളുകൾക്കുള്ള അംഗീകാരം പിൻവലിക്കേണ്ടതാണെന്നു ചില സാമാജികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നതായി കേട്ടു. പക്ഷേ, അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായാൽ ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനത്തെ അതു എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നു നാം നല്ലവണ്ണം മനസിലാക്കിക്കൊണ്ടു വേണം എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാനെന്നെ എനിക്കു അതിനെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളൂ. ഗവണ്മെൻറു ഓർഡർ അനുസരിച്ചു മാനേജർമാർ പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറു കൊടുക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന രണ്ടു രൂപ കൊടുക്കേണ്ട.

സർ, ഇവിടെ മൂന്നുതരം സ്കൂളുകളാണുള്ളതെന്നു ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നാലുവിധം സ്കൂളുകളാണ് ഇവിടെ കാണുന്നതു്. ഒന്നാമതു, ലാഭത്തിനുവേണ്ടി സ്കൂൾ നടത്തുക; പിന്നെ, മതപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി; അടുത്തതു്, അഭിമാനത്തിനുവേണ്ടി; നാലാമതു്, ഒരു സ്കൂൾ നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടു് അതിനുവേണ്ടി നടത്തുക. ഇങ്ങനെ ഏതു് ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി സ്കൂളുകൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നടത്തിയാലും ഗവണ്മെൻറ് ഒന്നേ നോക്കേണ്ടതുള്ളൂ; അതായതു സ്കൂൾ കാര്യം വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ജോലിക്കാര്യം ശരിയായി നിർവഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന്. ഗവണ്മെൻറ് അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വേണ്ടവിധം കർശനമായി പരിശോധന നടത്തിവരുന്നുമുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഗ്രാൻറുവാങ്ങിക്കുന്നതിനായി സ്കൂൾ നടത്താമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു നൂറും ഇരുന്നൂറും രൂപ വീതം അദ്ധ്യാപകന്മാരോട് വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ചിലർ ഇവിടെ പറയുന്നതുകേട്ടു. നാലോ അഞ്ചോ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് അവരിലൊരാളിനെ മാനേജർ ആക്കി സ്കൂൾകെട്ടിടം പണിതീർത്തു പഠനം തുടങ്ങി ഗ്രാൻറുവാങ്ങി അവരുടെ ഉദരപൂരണത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം സ്കൂൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതായി എനിക്ക് അറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നും ഗവണ്മെൻറ് നോക്കേണ്ട. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് അഭിലഷിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസാഭിവൃദ്ധിക്കു സഹായകരമാകാതിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ അംഗീകാരവും അനുവാദവും പിൻവലിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു യാതൊരു ആക്ഷേപവുമില്ല. ശരിയായി വിദ്യാഭ്യാസം കൂട്ടുകാർക്ക് കൊടുക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളെ തടയുന്നതു ഒരിയ്ക്കലും ശരിയല്ല. വാർ അലവൻസ് കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ, എല്ലാപേരും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടുകൂടിയാണോ സ്കൂൾനടത്തുന്നതു എന്നൊന്നും ഗവണ്മെൻറിനു ഇപ്പോൾ നോക്കേണ്ടകാര്യമില്ല. മാനേജർമാർ വാർ അലവൻസ് അവരുടെ കൈയിൽനിന്നും കൊടുക്കാത്ത പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെൻറും അലവൻസ്സ് കൊടുക്കേണ്ട എന്നുവെച്ചാൽ മതിയാകും. ഒരു കാര്യംകൂടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറ് ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുതന്നെ നേരിട്ടുവാങ്ങത്തക്ക നിലയിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കൊച്ചിയിൽ ഇതു നേരിട്ട അവർക്കു കൊടുത്തുവരുന്നു. ഗ്രാൻറിൻറെ ആദായം മാനേജർമാർ എടുത്തുവരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു എപ്പോഴും ശരിയല്ല. ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ നാലു ക്ലാസു കാണും. രണ്ടു ക്ലാസിലേക്കേ ഗ്രാൻറുകാണുകയുള്ളൂ. ഫണ്ടുപോയേ ഗ്രാൻറുകിട്ടുള്ളൂ എന്നിരിക്കട്ടെ. അതു നാലു അദ്ധ്യാപകന്മാക്കായി വീതിച്ചു നാന്നാലു രൂപ വീതം കൊടുക്കുന്ന പല പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ നാലുരൂപായുടെകൂടെ മാനേജരുടെ കൈയ്യിൽ നിന്നും കുറെകൂടെ കൊടുത്തുവരുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. ഗ്രാൻറ് വാങ്ങുന്നതിൽ ഒരു വീതം എടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

ക്കുന്ന മാനേജർമാരും അത്ര കുറവല്ല. എന്നാൽ ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ ഒരു പ്രദേശത്തോ ഒരു സമുദായത്തിലോ മാത്രമുള്ളതല്ലെന്നും കൂടെ പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതായാലും വാർഅലവൻസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇതൊന്നും നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് അലവൻസ്സ് കൊടുക്കണം. അതിനു സമ്മതമില്ലാത്തവർക്ക് ആ അലവൻസ്സു കൊടുക്കണ്ടാ എന്നു വെച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാകും.

PRESIDENT: I have to call the Director of Public Instruction and one or two more honourable members. So the honourable member will curtail his remarks.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറ് ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ആലോചിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഗവണ്മെൻറു കൊടുക്കുന്ന ഓരോ കാശും, അർക്കുവേണ്ടി അതു കൊടുക്കുന്നുവൊ അവർക്കുതന്നെ ലഭിക്കത്തക്ക വിധം വേണ്ടവ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതു വളരെ ആവശ്യമാണ്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: ഇതുയും പറഞ്ഞതു് മെംബറുടെ സ്വന്ത അഭിപ്രായത്തിലാണോ, അതൊ, ആരെങ്കിലും ഇപ്രകാരം ഇവിടെ വന്നുപറയണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണോ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: എന്റെ സ്വന്തഅഭിപ്രായമാണു. മറ്റാളുകൾ പറഞ്ഞറിയിച്ചിട്ടു ഇവിടെ വന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യം എനിക്കില്ല.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: ഒരു പൊതുജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരുസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബർക്ക് ഇത്തരം നിഷേധികളായ മാനേജർമാരുടെ പ്രവർത്തികളെ സാധൂകരിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എങ്ങനെ ധൈര്യമുണ്ടായി എന്നു് സഭയെ പ്രസ്താവിക്കുമോ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: മെംബറിന്റെ ഈത്തരം ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

MR. N. NARAYANA KURUP: സർ, സഹോദരസാമാജികന്മാരുടെ സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതനുസരിച്ച് സ്കൂൾ മാനേജരന്മാരെ നാലായി തരം തിരിക്കാവുന്നതാണു്. ഒന്നാമതു് സർക്കാർകൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറു് അതേപടി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന മാനേജർമാർ, രണ്ടാമതു് ഈ സംഖ്യഎല്ലാം ഒന്നിച്ചു കെട്ടിവാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു പലപ്പോഴായി കൊടുത്തുതീർക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വർ, മൂന്നാമത്തേത് പിച്ചച്ചട്ടിയിൽനിന്നും കൈയിട്ടു വാരുന്നതുപോലെ ഇവരുടെ ഗ്രാന്റിൽനിന്നും നക്കാപ്പിച്ചയെടുത്തു ഉപജീവനം നടത്തുന്ന മാനേജർമാർ, നാലാമത്തേത് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കി കാലസ്ഥിതി അനുസരിച്ച് അവർക്കും ഉപജീവനം കഴിക്കുവാനുള്ള ശമ്പളം കൊടുത്തു മനുഷ്യസമാജമായി ജീവകാരുണ്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ — ഇങ്ങനെ നാലുതരം മാനേജർമാരെ നാം കാണുന്നുണ്ട്. യുദ്ധംതുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ മൂന്നു കൂട്ടരെക്കൊണ്ടും അദ്ധ്യാപകന്മാർ വളരെബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിച്ചുവന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റു നൽകുന്ന ഗ്രാന്റു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു നേരിട്ടുകിട്ടത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണമെന്നുള്ള വാദം കൊണ്ടുവന്നത്. ഈവാദം ഉണ്ടായപ്പോഴെല്ലാം ഈ മൂന്നുതരം മാനേജർമാരുടെ ശല്യത്തെപ്പറ്റിയും അവർ ഇതു പ്രയോഗത്തിൽവരുത്താൻ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നവെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഡയറക്ടർ അവർകൾ ഇതിനെ വ്യതിരിക്തമായാണ് ചെയ്തത്. ഗ്രാന്റു അനുപകുടി കൊടുക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതുകൂടി കൊടുത്തു മാനേജർമാരുടെ പള്ള വീർപ്പിക്കണമെന്നാണോ മെംബർമാരുടെ ഉദ്ദേശം എന്നു ആയിരുന്ന ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ചോദ്യം. എന്നാൽ ഇന്നു രണ്ടുരൂപകൂടി വാർ അലവൻസ് എന്ന പേരിൽ കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു തയ്യാറാകുന്നു. പക്ഷേ രണ്ടുരൂപ മാനേജർമാർക്കുടി കൊടുക്കണം. അതു കേവലം ധർമ്മബുദ്ധികൊണ്ടു കൊടുക്കണമെന്നല്ലാ പറയുന്നതു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാനേജർമാരുടെ ധർമ്മബുദ്ധികൊണ്ടു മാത്രം രണ്ടുരൂപകൂടി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലാ. ചില അത്യാവശ്യഘട്ടങ്ങളിൽ ചില അടിയന്തിരപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയേകഴിയൂ. രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിനോടൊപ്പം പരിശ്രമിക്കുന്ന ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ജീവിതത്തെയും ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു കടമ നിറവേറുന്നതിനുവേണ്ടിമാത്രമാണ്. അതുപോലുള്ള ഒരുകടമ മാനേജരന്മാർക്കും ഉണ്ടു. അവർ അതിനു വിസമ്മതിക്കുന്നെങ്കിൽ, സമ്മതിക്കുന്നതിനു വഴികാണുംഉണ്ട് ....

ഒരു കർഷകൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു വേലചെയ്തു ഉണ്ടാക്കുന്ന നെല്ലു ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, പറയ്ക്കു ഇരുരൂപ വിലയ്ക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു നിർബന്ധിക്കാൻ കടമയുണ്ടെങ്കിൽ വിസമ്മതം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഗ്രാന്റുസ്വീകരിക്കുന്ന മാനേജരന്മാരുടെ പക്കൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നിന്നും ഒരു ചെറിയ തുക ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്ക് അടയ്ക്കണമെന്നു പറയുവാനും ഗവൺമെൻറിന് കടമയുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നതു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ഡൊമിനിക്ക് ജോസഫ് പറഞ്ഞതുപോലെ മനഃപ്പൂർവ്വമായ ബുദ്ധിയോടുകൂടി അദ്ധ്യാപകന്മാരോട് പെരുമാറുന്ന ചില മാനേജരന്മാരുണ്ട്. ഗവൺമെൻറ് നിർബന്ധിക്കാതെതന്നെ കൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നവർക്ക്, ഈ നയം സങ്കടമായിതോന്നാം. മറ്റു മൂന്നുതരം മാനേജരന്മാരോടൊപ്പം അവരെയും ഗണിച്ചു എന്നുള്ള വല്ലായ്മയുണ്ടാവാം. എന്നാൽ ഒരു പൊതുതത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, വ്യത്യസ്ഥമുണ്ടാക്കുന്നതു അപലപനീയമാകും. മൻപെതന്നെ കരുണയോടുകൂടി ഗ്രാൻറിലും കൂടുതൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള മാനേജരന്മാർക്കും സമാധാനത്തിനു വഴിയുണ്ട്. അവർ കുറച്ചു സംഖ്യ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും മറ്റു മൂന്നുതരം മാനേജരന്മാരും രണ്ടു ശുപാവീതം കെട്ടിവെയ്ക്കുമെന്നും അതുമൂലം അനേകായിരം സാധുക്കൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നും ഉള്ളതാണു. മൻപെതന്നെ നല്ല ശമ്പളം കൊടുത്തുവന്ന മാനേജരന്മാർക്കുവേണ്ടി ഈ രണ്ടു ശുപാ അവരെ ഏല്പിച്ചും ബജനാവിൽ ഒടുക്കിക്കാനും സർക്കാർ സഹായമെങ്കിലും വാങ്ങാനും, അദ്ധ്യാപകന്മാർ തന്നെ തയ്യാറുള്ളതായും, അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു ചില മാനേജരന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായും കേൾവിയുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നുള്ള ഗവൺമെൻറിന്റെ സദുദ്ദേശത്തെ പാലിക്കണമെങ്കിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ അഭിപ്രായം പരിഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു. അതിനാൽ സാധുക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പട്ടിണിപ്രശ്നത്തിനു എന്തെങ്കിലും പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധാപത്രിയണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, മി. ടി. പി. വേലായുധൻപിള്ളയുടെ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ശക്തിയായി പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Sir, I am not in favour of direct payment of the war allowance to the aided school teachers. My reasons are these: In the matter of grant-in-aid the Government are paying it through the management and I do not see why there should be a different rule in the payment of the war allowance. The question is whether Government should insist indirectly paying the teachers or disburse through the managers. It has been decided.....

PRESIDENT: I think the honourable member may note this point. There is no question of the Government paying or declining to pay anybody. The Government have no discretion in the matter. It is not as if Government saying: "I do not like you so, I do not pay you; or,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

you teach properly, then, I shall pay you, "and so on". The moment the management pay the Rs. 2 the Government is automatically bound to pay the Rs. 2. There is no question of discretion in the Government.

MR. C. JEBAMONY NADAR : Now then, it is decided by Government to pay their portion of the allowance whether the managers be good or bad. What I say is that if the grant can be paid by Government through the management, this allowance must also be paid through the same agency.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: If the grant is paid direct to the teachers, then, has the honourable member any objection to the allowance being paid direct?

MR. C. JEBAMONY NADAR: Certainly, I have no objection ; but I say Government must adopt it as a matter of general policy.

As to the other question of Government declining the payment of the sum of Rs. 2 if the managements do not deposit their share, I would suggest that whether the managers pay or do not pay, Government should not withhold the amount they have sanctioned. It may be that some managers find it difficult to get the necessary funds; for example in the case of the schools run by the Roman Catholics, I know that it is the individual churches that have to find the amount needed for the maintenance and upkeep of schools and that responsibility is not on the Bishop. There are managers, I do not deny, who may be unwilling to pay ; but there are others who are unable to pay, for want of sufficient means. After all, whether the managers are good or bad, they are doing a duty incumbent on the Government. If primary education is to be successfully carried out by private persons and bodies it is the duty of Government to extend help to those who are engaged in the work. I wish Government to take up the whole question in that light. As it is, there is some sort of discouragement created on management schools, though I have no doubt, the Government have only good intentions. So, if any managements do not come forward with their share or, if they are unable, the Government should not fail to help the aided school teacher.

I think there is also another point. These teachers are under the management. There is the question of supervision by the management and also discipline. When the teachers receive their pay and war allowance through the managers they would submit themselves to the authority of the managers. But that would not be the position if they are to receive their salary and allowances direct from Government.

MR. A. GOPALA MENON (*Director of Public Instruction*): Sir, the delay in the payment of war allowance to teachers of primary schools has been due to the need for preliminary investigations and the time taken to make the necessary arrangements for the disbursement of war allowance.

I am afraid that the whole implication of the present policy of the Government has not been understood by some of the honourable members. It is now intended that the whole amount of the grant, *i. e.*, the original grant of Rs. 8 or 9 or 10 as the case may be, with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Gopala Menon].

the additional grant of war allowance should be paid to the teachers by cheques by the inspecting officers of the department. It is this policy that has come in for some protest or opposition from certain managements. That position has been made clear by some of the honourable members; but there appears to have been a misunderstanding among others.

Now, the Government Order comprises three parts; payment of Rs. 2 by the management *i. e*, contribution and payment into the treasury of this Rs. 2; and contribution by Government of Rs. 2 more; and the issue of cheques for Rs. 12 or 14 as the case may be as payment to the teachers.

In the first place, it was necessary to consult the managers of schools because it implied the obligation on their part to pay Rs. 2 more. Therefore I enquired of the corporate managers and asked my officers to enquire of other managers how far they were agreeable to that proposal. Replies were received from a large number of managements agreeing to the proposal. Replies were also received from a certain number of corporate managements protesting against the scheme. I do not see why they should have protested. They say that it involved an additional responsibility to pay a similar allowance to other employees under them and that there is no fund for all these. They pretend that they do not need funds nor are they prepared to pay. There were other statements made in reply by other managements and other parties, that they are paying a war allowance already, and that the Rs. 2 proposed by Government may be paid to the managers concerned. There were others who stated that they were unable to pay the Rs. 2.....

MR. P. SIVARAMA PILLAI: May I know whether they are amenable to direct payment by the department?

MR. A. GOPALA MENON: Yes, many of them. Sir, the point on which opinion was invited was the grant by the management of their share of the allowance, because it involved an obligation on the part of the management to pay something more.

The second part of the resolution related to the Government's paying Rs. 2. Within a few days of the submission of the Director's proposals the necessary funds were sanctioned by Government for the purpose.

Then comes the third part, and that is that the whole grant should be paid direct to the teachers. I never thought that any opinion should be called on this point. I have been contending in this House on many occasions that teachers are the employees of the management and that these teachers have to appeal to the management for any help they require. The department is dealing with the managers. Honourable members have stated time and again that the private school teacher is as much a public servant as any Government employee. I was persuaded to accept that view; and in view of that, I thought

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that if they are Government servants the Government had every right to pay them direct. If the managers have anything to pay they are at perfect liberty to pay them in their own way. The Government can pay them in whatever manner they are pleased. That was the position I considered reasonable.

On the question whether the payment should be made direct to teachers by the Government or not, I assumed there would be no controversy; but, nevertheless, as the position was explained in the Press Communique, the whole question occasioned a change in the attitude of persons who originally agreed to the proposal.

That was why the Department at any rate could not proceed further in the matter until some definite decision was taken.

MR. C. JEBAMONY NADAR: May I know the reason why the payment was made conditional on the management paying two rupees, while the original grant of eight rupees was not conditional?

MR. A. GOPALA MENON: I am glad that the question has been raised. The original grant was made on the understanding and condition that the grant formed 50 per cent of the salary of the teachers. It was assumed that the Manager would be paying the teachers Rs. 16 per mensom and that Government would pay Rs. 8 or 50 per cent. of it. Similarly, when the war allowance was thought of we insisted that half of four rupees shall be given by the managers.

MR. E. P. VARGHESE: Do all the managers usually pay Rs. 16?

MR. A. GOPALA MENON: Some do, but most do not; and they are more than honest in such cases.

We can agree to pay nothing more than what we have decided at present unless and until the management recognise its own responsibility in this matter. In regard to the direct payment, Government can pay what they intend to pay directly or indirectly as they like.

MR. E. P. VARGHESE: Is it not a distrust on the part of the managers?

MR. A. GOPALA MENON: Absolutely no distrust whatsoever. All are honest people and there is no distrust. What the Government insist is that the teachers should receive directly the whole of what the Government are prepared to pay. Otherwise, complaints would be received that the whole of the amount has not been paid, and the Director would be compelled to enquire into these matters wasting much of his time. We have received letters from the managements that they are very honest and they do not allow the right hand to know what the left hand does. It is very difficult for Government to come to a final decision whether the teachers employed under such managements should be left out of consideration or whether the whole amount should be paid to the teachers independently. All these are matters which are engaging the attention of Government.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: What control has the manager over these teachers?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. GOPALA MENON: The managers will continue to appoint teachers. The managers will continue to exercise day-to-day supervision. The managers will continue to mete out all punishments including dismissal of the teachers for neglect of duty.

PRESIDENT: Before putting this motion to vote there are three points which I wish to make absolutely clear. Firstly it is not the object of this Government to cast any aspersions upon the management of any institution in this State. Secondly it is not the object of this Government and it is not even their practical programme in the next few years to take up compulsory primary education in the whole State. All that I look forward to as a result of the deliberations of the Committee is that in urban areas compulsory primary education should be taken up immediately or as soon as possible after the war. I want to make it perfectly clear that this State, at all events, does not propose to act under totalitarian influences and we do not want any supervision or control of schools or primary schools. We are perfectly prepared to have the present managements continue their schools. We are perfectly prepared to avoid the exercise of disciplinary jurisdiction. We do not want, in the words of Mr. Varghese, that this measure should undermine the strength of the managements or annihilate the schools. We do not want to deprive managements of initiative and discretion nor are private schools intended to be treated as Government schools. All that we desire to see is that the teachers to-day do not starve. They must be paid. The question is how they are to be paid. It has come to the knowledge of Government in many cases that what was originally intended as a half-grant towards the pay of the primary school teacher was not used in that way. It was taken for granted that a primary school teacher should get rupees sixteen, and Government intended to pay one-half of that amount. But few of them get more than eight rupees. Now Government are anxious on account of the special circumstances that the primary school teachers should be given a war allowance and they are prepared to give two rupees while they hope that the management will give two more rupees. Government in that way do not want to exercise any coercive influence over the private school managers. It is open to them to say. "We do not want a grant from Government. We shall make our own arrangement for the payment of war allowance to the teachers and they are quite content with what we pay." But if they want the grant we cannot make any distinction for them. Ecclesiastical dignataries like the Archbishop are above suspicion. Great corporations like the Nayar Service Society and S. N. D. P. Yogam are also above suspicion. But we cannot make any difference between the S. N. D. P. Yogam or any other Ezhava organisation. The question is, therefore, whether any rule should be laid down for the payment of war allowance which would apply to all the primary schools without exception.

The motion was put to vote and carried.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I demand a poll.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

A poll was taken and the House divided as follows :—

AYES—33.

1 Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai
2 Mr. S. Chattanatha Karayalar
3 Mr. S. Narayana Pillai
4 Mr. K. Kunju Panickar
5 Mr. K. P. Kochukora Tharakan
6 Mr. Menatheri N. Kesava Panicker
7 Mr. M. Bhaskaran Nair
8 Mr. G. Velu Pillai
9 Mr. T. C. Kesava Pillai
10 Mr. P. C. Adichan
11 Mr. T. T. Kesavan Sastri
12 Mr. Codiveetil C. Ramankunju
13 Mr. A. K. Kumaran Vaidyan
14 Mr. Kaviyoor K. K. Kochukunju
15 Mr. N. Velu Asari
16 Mr. Thamarappallil Kochuthommen
17 Mr. P. Vivekanandam
18 Mr. M. Ramiah Pillai
19 Mr. Varkala K. Madhavan
20 Mr. P. Narayana Pillai
21 Mr. M. R. Narayana Pillai
22 Mr. N. Narayana Kurup
23 Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai
24 Mr. M. L. Janardhana Pillai
25 Mr. N. Ramakrishna Pillai
26 Mr. E. E. Pandarathil
27 Mr. P. Sivarama Pillai
28 Mr. K. C. Karunakaran
29 Mr. Kottalil P. Abraham
30 Sahib Bahadur P. S. Mahomed
31 Mr. K. R. Narayanan
32 Mr. C. Ramaswami Nadar
33 Mr. Kannanthodath Janardhanan Nair

NOES—3.

1 Mr. K. Dominic Joseph
2 Mr. E. P. Varghese
3 Mr. C. Jebamony Nadar

NEUTRALS—18.

1 Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai
2 Mr. N. K. Narayana Pillai
3 Rajyasevapravina A. Lakshmi Narayana Ayyar
4 Mr. A. Gopala Menon
5 Mr. I. C. Chacko
6 Mr. C. P. Gopala Panicker
7 Mr. K. R. Narayana Iyer
8 Mr. P. G. Narayanan Unnithan
9 Dr. H. Parameswaran
10 Rao Bahadur T. V. Venkateswara Iyer
11 Mr. M. L. De'cruz
12 Mr. D. Francis
13 Mr. P. V. Mathai Chemparathy
14 Mr. K. S. Sebastian
15 Mr. J. W. Tolson
16 Mr. D. C. Joseph
17 Mr. P. Kunjukrishan
18 Mr. M. Sivathanu Pillai

The motion was declared carried, 33 voting *for*, 3 *against* and 18 remaining neutral.

The House adjourned at 5·25 P. M.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly